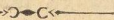

кара да кажемъ истина, на коя сми били отъ части очевидци, а и много други наши йоще живи българи знахтъ това и йоще може би по-обстоятелственно.

„Тъй Г. Богоевъ, като бѣше дошелъ въ голѣмо утѣснение и го непрѣстанно заставяхъ они, коимъ бѣше задлъжнѣлъ, единъ день оставя Цариградъ и всичко, що имаше въ Балькапанъ, т. е. печатница си и книги. Подиръ негово отекствие яви се купувачъ печатници му Г. А. Ексархъ, кой бѣше тогава дошелъ наскоро отъ Россия въ Цариградъ. Г. Христо Тапчилецъ и братия Кара-Минкови, кои тогава бѣхъ при него, бѣхъ Богоеви главни кредитори и тая първа въ Цариградъ българская печатница, купена повечъ отъ родолюбиво спомоществование, продади се за дългъ основателя и то отъ Българи!.... Г. А. Ексархъ ъ купи, мислж, за десять тысячи гроша, и почнъ да издава „Цариградски Вѣстникъ“, като плащаше Василаку едно годишно количество за фермана. Но Василаки до 1854 нѣмаше никакво сношение съ Г. А. Ексарха, защото бѣше противникъ на негови мисли и други посредствувахъ при него да допусти да се издава „Цариградски Вѣстникъ“ съ негова ферманъ, кого той имаше, като единъ приходъ и въ „Цариградски Вѣстникъ“ не виждаше се име редакторово. Това е самая истина и начало за „Цариградски Вѣстникъ“ познато намъ твърдѣ добрѣ до 1854 год.“

III.

Българский печатъ до рѣшаванието на черковний ни въпросъ.

Андроското Дружество и „Общината за българската книжина:“ — Български книжини. — България. — Свѣтникъ. — Турция. — Врѣме. — Гайда. — Право. — Напрѣдъкъ. — Славейковий периодъ: Гайда. — Македония. — Пчелица. — Ружица.

Бѣ врѣме писмеността ни когато
се считаше отъ всички насъ за нѣщо
Спасително, за нѣщо свѣтло, свято;
Обичахми я ний тогавъ горѣщо...

Ст. Михайловский.

Йоще отъ началото на българското възраждане между учащата се на чужбина младежъ или же между онѣзи, които сж се скитали съ цѣлъ да узнахтъ нѣщо и да направхтъ нѣщо за народа си, появила се е идеята за основание на дружества съ цѣлъ „любородна.“

Таквъзъ едно дружество най-напрѣдъ ний знаемъ, че е основано въ Андросъ около 1835—1838 г. гдѣто сж се били събрали десетина млади момци, ученици при Каири, прочуть